

ชื่อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเปรียบเทียบความเหนื่อยล้า ความ
หำงเหินทางสังคม การขาดงาน และการ
ปฏิบัติงานของพนักงานที่ทำงานระบบกะ

ชื่อผู้เขียน

นางสาวปิยนันท์ เหมศรีชาติ

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ศิริเพ็ญ เชาวน์ศิลป์ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ชูชัย สมิทธิไกร กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรณิการ์ ภูประเสริฐ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความเหนื่อยล้า ความหำงเหินทางสังคม การขาดงาน และการปฏิบัติงานของพนักงานที่ทำงานในกะที่แตกต่างกัน รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์และการทำนายของตัวแปรความเหนื่อยล้า ความหำงเหินทางสังคม การขาดงานที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานที่ทำงานระบบกะ

กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานระดับปฏิบัติการที่ทำงานระบบกะในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เขต อ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร จำนวนทั้งสิ้น 358 คน โดยให้ตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ คือ แบบสอบถามความเหนื่อยล้า แบบสอบถามความหำงเหินทางสังคม และแบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่โรงงานจัดทำไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

จากการทดสอบสมมติฐานทั้ง 5 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานที่ทำงานในกะที่แตกต่างกัน จะมีระดับความเหนื่อยล้า ความหำงเหินทางสังคม และการขาดงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความเหนื่อยล้า ความห่างเหินทางสังคม และการขาดงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความเหนื่อยล้า ความห่างเหินทางสังคม และการขาดงาน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ความเหนื่อยล้า ความห่างเหินทางสังคม และการขาดงาน ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำนายการปฏิบัติงาน

5. พนักงานที่ทำงานในกะเช้า ปฏิบัติงานดีกว่า พนักงานที่ทำงานในกะบ่ายและพนักงานที่ทำงานในกะดึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001